

GLÓWNY INSPEKTOR OCHRONY ŚRODOWISKA

**SPRAWOZDANIE KRAJOWE
Z PRZESTRZEGANIA PRZEPISÓW DOTYCZĄCYCH SUBSTANCJI
KONTROLOWANYCH, NOWYCH SUBSTANCJI I FLUOROWANYCH
GAZÓW CIEPLARNIANYCH
za rok 2025**

Zatwierdzam:

Hanna Kończal
Główny Inspektor Ochrony Środowiska
/ – podpisany elektronicznie/

WARSZAWA, MARZEC 2026 r.

Opracowano w Departamencie Inspekcji
Głównego Inspektoratu Ochrony Środowiska

SPIS TREŚCI

1. Wprowadzenie.....	4
2. Informacja o liczbie podmiotów skontrolowanych.....	4
3. Wykaz nieprawidłowości stwierdzonych w czasie kontroli	4
4. Informacje o działaniach pokontrolnych podjętych przez Inspekcję Ochrony Środowiska.....	6
5. Informacje o skuteczności działań pokontrolnych podjętych przez Inspekcję Ochrony Środowiska.....	6
6. Charakterystyka podmiotów skontrolowanych.....	6
7. Podsumowanie i wnioski	7

1. Wprowadzenie

Kontrole, na podstawie których przygotowano niniejsze sprawozdanie przeprowadzone zostały w okresie od 1 stycznia do 31 grudnia 2025 r. na podstawie art. 45 ustawy z dnia 15 maja 2015 r. *o substancjach zubożających warstwę ozonową oraz o niektórych fluorowanych gazach cieplarnianych* (Dz. U. z 2020 r. poz. 2065), zwanej dalej „ustawą”. Art. 45 ust. 10 ustawy obowiązuje Głównego Inspektora Ochrony Środowiska do przedstawienia ministrowi właściwemu do spraw klimatu sprawozdania z przestrzegania przepisów dotyczących substancji kontrolowanych, nowych substancji oraz fluorowanych gazów cieplarnianych (F-gazów) w roku poprzednim, w zakresie swoich kompetencji do dnia 31 marca za rok ubiegły. W art. 45 ust. 11 omawianej ustawy określony jest zakres tego sprawozdania, na podstawie którego przygotowano niniejszy dokument.

2. Informacja o liczbie podmiotów skontrolowanych

W okresie od 1 stycznia do 31 grudnia 2025 r. skontrolowano **319** podmiotów w zakresie przestrzegania przepisów ustawy.

3. Wykaz nieprawidłowości stwierdzonych w czasie kontroli

W trakcie kontroli przeprowadzonych w 2025 r. stwierdzono łącznie **807** nieprawidłowości w zakresie przestrzegania przepisów ustawy.

Zgodnie z podziałem nieprawidłowości¹ na kategorie określone w art. 45 ust. 11 ustawy do:

- kategorii I – zaliczono **689** nieprawidłowości,
- kategorii II – zaliczono **117** nieprawidłowości,
- kategorii III – zaliczono **1** nieprawidłowość.

¹ kategoria I – brak realizacji lub naruszenie obowiązków niezwiązanych z bezpośrednim oddziaływaniem na środowisko, takich jak: nieprowadzenie lub niewłaściwe prowadzenie dokumentacji, niesporządzenie lub niesporządzenie w terminie Karty Urządzenia lub Karty Systemu Ochrony Przeciwpożarowej, nieprzekazywanie lub nieprzekazywanie w terminie danych do Karty Urządzenia lub Karty Systemu Ochrony Przeciwpożarowej lub ich korekt do Centralnego Rejestru Operatorów lub nieprzekazywanie lub nieprzekazywanie w terminie sprawozdań lub ich korekt do bazy danych lub do Komisji Europejskiej, nieetykietowanie lub niewłaściwe etykietowanie pojemników, produktów i urządzeń, nierejestrowanie się w elektronicznym rejestrze kontyngentów na wprowadzanie wodorofluorowęglowodorów do obrotu zgodnie z przepisami art. 17 rozporządzenia (UE) nr 517/2014,

kategoria 2 – naruszenie obowiązków związanych z bezpośrednim oddziaływaniem na środowisko, takich jak: wykonywanie czynności wymagających certyfikatu bez jego posiadania, niezapewnienie dokonywania odzysku lub przeprowadzania kontroli szczelności, przeprowadzanie kontroli szczelności niezgodnie z wymaganiami, użytkowanie systemów ochrony przeciwpożarowej lub gaśnic zawierających halony nieprzeznaczone do zastosowań krytycznych, gromadzenie halonów bez posiadania autoryzacji, stosowanie fluorowanych gazów cieplarnianych do celów zabronionych na mocy art. 13 rozporządzenia (UE) nr 517/2014, niezastosowanie się do ograniczeń w zakresie wprowadzania do obrotu, a także sprzedaży i nabywania fluorowanych gazów cieplarnianych oraz produktów i urządzeń zawierających fluorowane gazy cieplarniane lub od nich uzależnionych, określonych w art. 11 i art. 14–16 rozporządzenia (UE) nr 517/2014,

kategoria III – bezpośrednie zanieczyszczenie środowiska spowodowane zaniedbaniami w postępowaniu z substancjami kontrolowanymi lub fluorowanymi gazami cieplarnianymi, takimi jak niedokonanie odzysku substancji kontrolowanych lub fluorowanych gazów cieplarnianych z pojemników przed ich unieszkodliwieniem

W kategorii I stwierdzono następujące nieprawidłowości:

- 1) nieprowadzenie lub niewłaściwe prowadzenie dokumentacji, nieprzekazywanie lub nieprzekazywanie w ustawowym terminie danych do kart urządzeń lub ich korekty – **438** nieprawidłowości;
- 2) niesporządzenie lub sporządzenie kart urządzeń po ustawowym terminie – **145** nieprawidłowości;
- 3) nieprzekazanie lub nieterminowe przekazanie sprawozdania dotyczącego substancji zubożających warstwę ozonową (SZWO) lub fluorowanych gazów cieplarnianych lub jego korekty do krajowej bazy danych – **96** nieprawidłowości;
- 4) brak opłat za emisje dotyczące substancji zubożających warstwę ozonową lub fluorowanych gazów cieplarnianych – **4** nieprawidłowości;
- 5) nieprzekazywanie w terminie sprawozdań lub ich korekt do Komisji Europejskiej – **2** nieprawidłowości;
- 6) brak prawidłowego etykietowania pojemników, produktów i urządzeń zawierających substancje zubożające warstwę ozonową lub fluorowane gazy cieplarniane – **4** nieprawidłowości;

W kategorii II stwierdzono następujące nieprawidłowości:

- 1) niezapewnienie przeprowadzania kontroli szczelności, przeprowadzanie kontroli szczelności niezgodnie z wymaganiami – **74** nieprawidłowości;
- 2) zastosowanie nie pochodzących z recyklingu czy regeneracji fluorowanych gazów cieplarnianych o współczynniku ocieplenia globalnego (GWP²) powyżej 2500 - wbrew art. 13 ust. 3 rozporządzenia 2024/573 – **20** nieprawidłowości;
- 3) wykonywanie czynności wymagających certyfikatu bez jego posiadania – **7** nieprawidłowości;
- 4) niezastosowanie się do ograniczeń w zakresie wprowadzania do obrotu, sprzedaży i nabywania fluorowanych gazów cieplarnianych oraz produktów i urządzeń zawierających fluorowane gazy cieplarniane lub od nich uzależnionych, określonych w art. 11 lub 14-16 rozporządzenia (UE) nr 517/2014 lub art. 11 rozporządzenia 2024/573³ – **7** nieprawidłowości;
- 5) brak audytu przeprowadzonego przez niezależnego audytora lub niezgodnie z wymogami prawa przeprowadzony audyt – **2** nieprawidłowości;
- 6) brak systemu do wykrywania fluorowanych gazów cieplarnianych dla urządzeń chłodniczych zawierających powyżej 500 ton ekwiwalentu CO₂⁴ – **3** nieprawidłowości;
- 7) niezapewnienie kontroli systemu wykrywania wycieków w odpowiednich terminach – **4** nieprawidłowości;

² Global Warming Potential – wskaźnik służący do ilościowej oceny wpływu danej substancji na efekt cieplarniany. Porównuje ilość ciepła zatrzymanego przez określoną masę gazu do ilości ciepła zatrzymanego przez podobną masę dwutlenku węgla. GWP jest przeliczany dla określonego przedziału czasu, zwykle 20, 100 lub 500 lat. GWP dla dwutlenku węgla wynosi z definicji 1

³ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 517/2014 z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie fluorowanych gazów cieplarnianych i uchylenia rozporządzenia (WE) nr 842/2006 (Dz.U. UE z 20.5.2014, L 150/195)

⁴ „Tona(-y) ekwiwalentu CO₂” oznacza ilość gazów cieplarnianych, wyrażoną jako iloczyn masy gazów cieplarnianych w tonach metrycznych i ich współczynnika ocieplenia globalnego

W kategorii III stwierdzono **tylko 1** przypadek uwolnienia substancji z grupy fluorowanych gazów cieplarnianych do środowiska, co spowodowane było awarią.

4. Informacje o działaniach pokontrolnych podjętych przez Inspekcję Ochrony Środowiska

W związku ze stwierdzonymi w trakcie kontroli ww. nieprawidłowościami podjęto następujące działania pokontrolne:

- 1) wydano **138** zarządzeń pokontrolnych,
- 2) udzielono **81** instruktaży,
- 3) wszczęto **207** postępowań administracyjnych w celu nałożenia kar pieniężnych,
- 4) w **10** przypadkach wystąpiono do innych organów o podjęcie właściwych działań zgodnie z ich kompetencjami.

Ponadto **159** postępowań administracyjnych o wymierzenie kary pieniężnej wszczętych w 2025 r. zakończonych zostało decyzją, która stała się ostateczna do końca 2025 r. W 2025 r. wpłacono też **243** administracyjne kary pieniężne w łącznej kwocie 867 752,21 zł.

5. Informacje o skuteczności działań pokontrolnych podjętych przez Inspekcję Ochrony Środowiska

W roku 2025 wydane zostały zarządzenia pokontrolne obligujące skontrolowane podmioty do wyeliminowania stwierdzonych nieprawidłowości. Na **138** wydanych w ww. okresie zarządzeń odnoszących się do kontroli w roku 2025 – **119** zrealizowano do końca grudnia 2025 r.

6. Charakterystyka podmiotów skontrolowanych

W okresie od 1 stycznia do 31 grudnia 2025 r. skontrolowano **319** podmiotów, z czego, zgodnie z klasyfikacją⁵ określoną w art. 45 ust. 11 pkt 5 ustawy, do grupy I zaliczono – **132** zakłady, do grupy II zaliczono – **162** zakłady, do grupy III – **16** zakładów. Skontrolowano też **6** podmiotów, dla których w wyniku działań kontrolnych okazało się, że nie podlegają przepisom dot. F-gazów.

Należy nadmienić, że jeden zakład może być klasyfikowany do kilku ww. grup.

⁵ grupa I – podmioty stosujące substancje zubożające warstwę ozonową lub fluorowane gazy cieplarniane;
grupa II – operatorzy urządzeń i systemów ochrony przeciwpożarowej zawierających substancje kontrolowane lub fluorowane gazy cieplarniane;
grupa III – podmioty dokonujące obrotu substancjami zubożającymi warstwę ozonową lub fluorowanymi gazami cieplarnianymi, lub pozostałymi fluorowanymi substancjami lub produktami i urządzeniami zawierającymi substancje zubożające warstwę ozonową lub fluorowane gazy cieplarniane, lub pozostałe fluorowane gazy cieplarniane lub od nich uzależnionymi.

7. Podsumowanie i wnioski

W okresie od 1 stycznia do 31 grudnia 2025 r. skontrolowano **319** podmiotów w zakresie przestrzegania przepisów ustawy. Przeprowadzone kontrole wykazały **807** nieprawidłowości.

W zestawieniu z danymi za rok 2024, liczba stwierdzonych przez inspektorów Inspekcji Ochrony Środowiska (IOŚ) nieprawidłowości zmalała (w 2024 r. było to 1166 nieprawidłowości). Warto zwrócić uwagę, że w niniejszym sprawozdaniu nieprawidłowość rozumiana jest jako pojedyncze naruszenie, zagrożone odrębną administracyjną karą pieniężną na podstawie przepisów art. 47-79 ustawy. W IOŚ przyjęto, że stosując przepis art. 47 pkt 5 i 7 czy 9 ustawy za pojedyncze naruszenie uznaje się każdy brak sporządzenia Karty Urządzenia lub wpisu danych do niej. Natomiast w przypadku art. 48 pkt 7, który brzmi: *za niezapewnienie wykonania kontroli szczelności, o których mowa w art. 4 rozporządzenia (UE) nr 517/2014 albo niespełnienie wymogów kontroli, o których mowa w rozporządzeniu (WE) nr 1516/2007 [...] wymierza się jedną administracyjną karę pieniężną i traktuje brak wszystkich prawidłowo przeprowadzonych kontroli szczelności jako pojedyncze naruszenie*. Ww. wykładnia uwzględnia orzecznictwo sądowo-administracyjne, zgodnie z którym, przy wątpliwościach co do interpretacji przepisów administracyjno-karnych należy stosować wykładnię językową (por. NSA z dnia 27 maja 2009 r., sygn. akt II GSK 972/08 oraz uchwały SN z dnia 21 stycznia 2016r., sygn. akt III SZP 4/15, NSA z dnia 26 września 2017 r. sygn. akt II GSK 3595/15). Stąd widoczna ponad 5,5 krotna dysproporcja między liczbą stwierdzonych naruszeń należących do kategorii I i II (zgodnie z podziałem nieprawidłowości na kategorie określone w art. 45 ust. 11 ustawy). Pierwsza kategoria obejmuje bowiem naruszenia związane ze sporządzaniem i uzupełnianiem kart urządzeń, a kategoria II niedokonywanie zgodnie z przepisami kontroli szczelności.

Biorąc pod uwagę wyniki przeprowadzonych kontroli, liczbę stwierdzonych nieprawidłowości i wszczętych postępowań w celu wymierzenia administracyjnych kar pieniężnych można stwierdzić, że pomimo upływu czasu od wejścia w życie ustawy, choć sytuacja uległa poprawie w zestawieniu z poprzednimi okresami sprawozdawczymi, to podmioty wykonujące czynności z wykorzystaniem fluorowanych gazów cieplarnianych nie są w pełni świadome wszystkich obowiązków, jakie wynikają z przepisów prawa dotyczących postępowania z fluorowanymi gazami cieplarnianymi, w szczególności jeśli chodzi o małych przedsiębiorców lub podmioty prowadzące działalność rolniczą, a eksploatujące urządzenia chłodnicze.

W tym miejscu warto wskazać, że w ramach obecnie obowiązujących przepisów administracyjno-karnych zdarzają się przypadki kiedy wymierzana jest wyższa kara za uchybienie formalne bez wpływu na środowisko z kategorii I (brak karty urządzenia lub wpisu do niej), a niższa za naruszenie przepisu, którego skutkiem może już być emisja szkodliwych gazów do środowiska z kategorii II (niewykonanie kontroli szczelności). Podmiot eksploatujący obieg zamknięty z czynnikiem chłodniczym z grupy F-gazów o znacznej objętości, który zaniecha przeglądu szczelności swojej instalacji, może otrzymać administracyjną karę pieniężną za to naruszenie, jak wskazano powyżej, jeden raz. Nawet, jeśli będzie to maksymalna stawka przewidziana w ustawie (15 000 PLN), kwota kary może być dużo niższa niż w przypadku podmiotu, który nie dokona wpisów danych do Kart Urządzeń

o wykonanych czynnościach (choćby o przeprowadzeniu ww. wielu kontroli szczelności), ale w odniesieniu do wielu obiegów chłodniczych. W tym drugim przypadku minimalna stawka kary to 600 PLN, ale urzędzeń w jednym zakładzie może być i kilkadziesiąt i w tym przypadku kwota kary będzie pomnożona przez liczbę urzędzeń.

W związku z tymi analizami pokontrolnymi, planowana jest przez GIOŚ inicjatywa zmiany przepisów w tym zakresie podczas procesu legislacyjnego zmiany obecnie obowiązującej ustawy, w związku z wejściem w życie dnia 11 marca 2024 r. nowych aktów prawa unijnego dot. substancji zubożających warstwę ozonową oraz fluorowanych gazów cieplarnianych:

1. Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 2024/590 z dnia 7 lutego 2024 r. w sprawie substancji zubożających warstwę ozonową i uchylecia rozporządzenia (WE) nr 1005/2009 (Dz.U. L z 20.2.2024 1/46);
2. Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 2024/573 z dnia 7 lutego 2024 r. w sprawie fluorowanych gazów cieplarnianych, zmieniającego dyrektywę (UE) 2019/1937 i uchylającego rozporządzenie (UE) nr 517/2014 (Dz.U. L z 20.2.2024 1/67) /wraz z corrigendum/

oraz rozporządzeń wykonawczych Komisji Europejskiej do ww. aktów prawnych UE.

Powyższe opisane sytuacje uzasadniają wprowadzenie rozwiązań umożliwiających wymierzanie kary pieniężnej za naruszenia tego samego rodzaju dla wielu urzędzeń w drodze jednej decyzji administracyjnej, przy określeniu przesłanek miarkowania kary. Jej wysokość mogłaby zostać uzależniona od wielkości napełnienia wszystkich urzędzeń danego operatora czynnikiem z grupy F-gazów, wyrażonej w tonach ekwiwalentu CO₂. Warto też rozważyć przeniesienie sankcji za drobniejsze naruszenia do reżimu wykroczeń, co uprości proceduralnie proces sankcyjny.

Inspekcja Ochrony Środowiska zwraca uwagę, że choć ww. rozporządzenia UE obowiązują, zgodnie z techniką prawodawczą, wprost, bez konieczności ich implementacji do prawa krajowego Państw Członkowskich co do obowiązków tam wskazanych, to jednak należy mieć na uwadze, że niektóre postanowienia wymagają zmian w prawie krajowym, np. dookreślenia ogólnie wskazanych w rozporządzeniach UE sankcji za brak przestrzegania ww. przepisów lub wskazania odpowiednich organów w każdym Państwie Członkowskim do realizacji konkretnych zadań określonych w rozporządzeniach.

W tym kontekście IOŚ wskazuje na powstanie swoistego dualizmu legislacyjnego w Polsce w zakresie F-gazów, w szczególności w obszarze egzekucji tego prawa.

Ustawa z dnia 15 maja 2015 r. o substancjach zubożających warstwę ozonową oraz o niektórych fluorowanych gazach cieplarnianych (Dz. U. 2020 r. poz. 2065), dalej jako „ustawa o SZWO i F-gazach”, zawiera liczne odniesienia do poprzednio obowiązującego rozporządzenia (UE) nr 517/2014 z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie fluorowanych gazów cieplarnianych i uchylecia rozporządzenia (WE) nr 842/2006 (Dz. Urz. UE L 150 z 20.05.2014, str. 195 i Dz. Urz. UE L 297 z 15.10.2014, str. 42). Z punktu widzenia Inspekcji Ochrony Środowiska najistotniejsze są odesłania w art. 47-49 ustawy o SZWO i F-gazach, które konstytuują administracyjne kary pieniężne za naruszenia przepisów ustawy i przepisów aktów prawa UE dot. F-gazów. Tu właśnie pojawia się wątpliwość, czy, jeśli w przepisach ustawy

o SZWO i F-gazach dot. kar administracyjnych znajdują się odesłania wprost do naruszeń postanowień rozporządzenia (UE) nr 517/2014, to po dniu 11 marca 2024 r. WIOŚ może wszczynać postępowania administracyjne w sprawie tych naruszeń, mając na względzie, że rozporządzenie (UE) nr 517/2014 zostało uchylone przez rozporządzenie (UE) nr 2024/573.

Wprawdzie w wielu wypadkach brzmienie obowiązków konstytuowanych przez oba rozporządzenia jest tożsame, a co więcej rozporządzenie (UE) nr 2024/573 zawiera tabelę korelacji przepisów obu rozporządzeń UE dot. F-gazów, jednak ustawa krajowa wyraźnie odnosi się w wielu miejscach (w tym w przepisach administracyjno-karnych) do rozporządzenia (UE) nr 517/2014, które zostało uchylone.

Jako przykład może posłużyć art. 48 pkt 12 ustawy o SZWO i F-gazach, który określa następująco materię, za jaką WIOŚ wymierza administracyjną karę pieniężną:

„12) niezapewnienie w terminie, o którym mowa w art. 5 rozporządzenia (UE) nr 517/2014, kontroli systemów wykrywania wycieków zainstalowanych w stacjonarnych systemach ochrony przeciwpożarowej zawierających fluorowane gazy cieplarniane w ilości 500 ton ekwiwalentu CO₂ lub większe”.

Inspektorzy IOŚ nie odnotowali, aby serwisanci sygnalizowali brak dostępu do czynników będących fluorowanymi gazami cieplarnianymi. Zauważa się, że producenci małych urządzeń przechodzą na czynniki o niższym GWP (np. R32), nie ma to jednak wpływu na bieżące zapotrzebowanie na czynniki będące fluorowanymi gazami cieplarnianymi o wyższym GWP nie dające się zamienić, jak w przypadku klimatyzacji samochodowej w starszych instalacjach (R134a). Może to świadczyć o zgromadzonych zapasach tej substancji u dystrybutorów. W tym miejscu należy też zauważyć dalszy wzrost ceny czynnika R134a w ostatnim roku u legalnie działających sprzedawców. Do IOŚ napływają sygnały o ofertach sprzedaży czynników chłodniczych z nielegalnych źródeł na platformach ogłoszeniowych i aukcyjnych. Należy wyraźnie podkreślić, że bez zmian w legislacji, wymuszających podawanie przez oferentów rzeczywistych danych identyfikacyjnych, skuteczna walka z takim procederem jest praktycznie niemożliwa.

Odrębną kwestią jest obserwowany na rynku proceder oferowania czynników chłodniczych innych niż podane na etykiecie. Fundacja Ochrony Klimatu PROZON sygnalizowała, że w związku z wprowadzonymi zakazami stosowania czynników chłodniczych o większych GWP, w tym czynnika R404A z produkcji pierwotnej, odnotowano próby sprzedaży tej substancji pod nazwą i symbolem jej zamiennika. Warto zauważyć, że IOŚ do ustalenia stanu faktycznego w takiej sytuacji potrzebuje wykwalifikowanej kadry próbkobiorców oraz odpowiedniego sprzętu identyfikacyjnego i możliwości analiz laboratoryjnych. Dlatego w ramach przyszłych prac nad zmianami ustawy dot. F-gazów za konieczne należy uznać zabezpieczenie odpowiednich środków na ten cel.

Podczas kontroli inspektorzy IOŚ informowali przedsiębiorców o obowiązkach wynikających z przepisów prawa unijnego i krajowego. Organy IOŚ na bieżąco współpracowały z Ministerstwem Klimatu i Środowiska (Departament Ochrony Powietrza i Negocjacji Klimatycznych) oraz Biurem Ochrony Warstwy Ozonowej i Klimatu (BOWOiK) w Sieci Badawczej Łukasiewicz Instytutu Chemii Przemysłowej w celu skutecznego wdrażania przepisów dotyczących czynników chłodniczych. Niemniej jednak właściwym byłoby w celu

usprawnienia przebiegu kontroli IOŚ, przygotowania do kontroli, jak również dokumentowania stwierdzonych naruszeń, umożliwienie inspektorom Inspekcji Ochrony Środowiska stałego dostępu do baz danych Centralnego Rejestru Operatorów oraz Bazy Danych Substancji. W związku z tym, w aktualnym stanie prawnym, szczególnie istotne jest zapewnienie, aby dane przekazywane z BOWOiK za pośrednictwem MKiŚ pozwalały na podjęcie działań kontrolnych przez IOŚ w terminie, który umożliwi zastosowanie działań sankcyjnych bez naruszenia art. 51 ust. 7 ustawy, czyli nałożenie ostatecznej administracyjnej kary pieniężnej przed upływem 3 lat od momentu popełnienia naruszenia. Warto również rozważyć, aby w ramach przyszłych prac legislacyjnych uwzględnić konieczność wydłużenia okresu przedawnienia naruszeń w przedmiotowej materii, poprzez uchylenie ust. 7 art. 51 ustawy SZWO i F-gazów i przez to stosowanie w tym zakresie odpowiednich uregulowań dot. administracyjnych kar pieniężnych ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2025 r. poz. 1691).

Pragnę zauważyć, że powyższe spostrzeżenia były przekazane w sprawozdaniach za 2024 i 2025 rok.